

En videnskabelig stordaad

Taler

Yngvar Brun

Dato

12 september 1896

Sted

Kristiania Theater

Omstendigheter

Hyldest af Fridtjof Nansen og hans Mænd ved Hjemkomsten til Norge

- 1 Jeg har den Ære at ønske den norske Nordpolsekspedition velkommen hjem og velkommen blandt os.

Dr. Nansens Navn flyder nu vide om i Verden, og den Ære, han og hans

- 5 Ledsagere viser os ved at samles hos os, føler vi er ikke ringe.

Vi vover deri at se en Erkjendelse af, at den hele Ekspedition paa det inderligste er knyttet til det norske Universitet og den norske Ungdom.

- 10 Det var jo ikke for at finde nye Rigdomskilder, den drog ud; den vilde vinde nyt Land for Videnskaben, udvide Horizonten for Indsigten i Naturens Love, for Kjendskabet til Beskaffenheden af den Jord, vi bebor. Det er en videnskabelig Stordaad, Nansen og hans Kamerater har udført, og derfor skal de, baade han, som gik i Spidsen og alle de andre, som for Videnskabens Skyld satte sit Liv paa
- 15 Spil, hyldes af os, som vil være Videnskabens Dyrkere, om vi endnu befinder os i dens Forgaarde.

Og vi ved ogsaa, at det glimrende Resultat aldrig var naaet, havde her ikke staaet Mænd rede ikke bare med selopofrende Begeistring og udholdende Alvor, men

20 tillige med den legemlige Kraft og Spænsthed, som alene hører den sunde, livskraftige Ungdom til. Uden den enestaaende Livsenergi, som udmerkede Ekspeditionens samtlige Deltagere, var den aldrig lykkedes. Derfor føler Ungdommen og navnlig den norske Ungdom nu bedre end før Uendeligheden af sin Krafts Rækkevidde og har i disse Dage givet modigere og vovsommere

25 Løfter, end vi har været Vidne til i lange, lange Tider. Den øgede Tro paa sig selv, som Ungdommen har draget som sin Andel af Ekspeditionens Resultater, er sandelig ikke det mindst værdifulde, den har bragt os.

30 Men dybest og inderligst føler vi Betydningen af Ekspeditionens herlige Verk,
naar vi ser, hvorledes den har grebet ikke bare dem, som kan maale Storheden af
den videnskabelige Betydning, og ikke bare den idrætskende Ungdom, som i
Nansen og hans Fæller ser Levendegjørelsen af sine stolteste Idealer, ikke bare
dem, men hele det norske Folk. Dette viser, hvor vi, som marves du i indre
35 Splid, længes efter noget, vi kan enes om. Enhver, som elsker sit Fædreland, har
følt dette i disse Dage, og det bliver kanske endda den smukkeste Perle, som
disse kjække, til Uvorrenhed og Dumdristighed kjække norske Gutter har draget
op af Polarhavet.

40 Hvad der nemlig viste sig umuligt sidste 17de Mai -- at samle Folket i en
Stemning, saa mange grebes av Fortvivlelse over den dybe, uforsonlige Splittelse,
det har vi alle været Øienvidner til i disse Dage: fra alle Leire har reist sig et
tusindfoldigt Jubelraab. Her stod vi endelig engang som en Mand, sluttende
Broderkjeden om en liden Skare, som havde lært os, hvad norske Mænd
45 formaar, naar de trofast holder sammen -- endog Ansigt til Ansigt med Døden.

Kamerater! Vi bringer dem ikveld vor Tak, vor inderlige Tak i Fakkelskin og
Hurraraab; men den bedste Tak, vi kan bringe dem, er at lære af dem at tænke
høit om det videnskabelige Arbeides Hæder og Ret, at nære Tillid til
50 Ungdommens Kraft og Evne, og først og sidst ikke at mistvivle om os selv.

Leve den norske Nordpolsekspedition, leve Fridtjof Nansen og hans Mænd!

55

Kilde

K. Bing (red): Nordpolfarernes Triumftog ved Hjemkomsten til Norge. Kristiania 1896, s. 124-125

URI

<https://www.virksommeord.no/tale/en-videnskabelig-stordaad>

60

65